

Imidlertid må den deraf følgende risiko for urigtige forklaringer anses for at være ganske lille.

De kvinder, der skal omfattes af lovgivningen, er kvinder, som mod deres vilje deltager i en organiseret trafik over landegrænser, hvor de opholder sig i det enkelte land – måske på turistvisum – hvorefter de sendes videre til et nyt land med henblik på prostitution.

Hvis disse kvinder skal overtales til at vidne, må der etableres en vis beskyttelse i den periode, hvor sagen foregår, samt en vis tid efter – ellers vil man ikke kunne forvente vidneafgivelse. De risikerer ved den sædvanlige hurtige hjemsendelse at blive forfulgt i deres hjemland af dem, som har været involveret i salget. Ved hurtig hjemsendelse vil familien i hjemlandet ikke kunne undgå at få at vide, hvilken beskæftigelse kvinden har bedrevet under sit udlandsophold, hvilket medfører social udstødelse.

Ud over at gøre import af kvinder til prostitution kriminelt skal det gøres nemmere for politiet at efterforske disse sager. Praksis er nu, at når en kvinde henvender sig til politiet med en sådan sag, konstaterer politiet, at hun opholder sig ulovligt i Danmark, hvorefter hun udvises. Konsekvenserne af denne praksis er:

1. Ingen kvinder tør gå til politiet. Politiet kan konstatere, at der ikke er nogen problemer, for ingen har henvendt sig! Hertil er blot at konstatere, at det er nedværdigende og ydmygende at blive sendt hjem, fordi man har anmeldt til politiet, at man er blevet snydt og i øvrigt har været tvunget til at udnytte sin krop. Der er derfor intet incitament til at gå til politiet.
2. Det kan være uhyre farligt for kvinden selv og hendes familie, hvis hun henvender sig til politiet. Bagmændene i hjemlandet får hurtigt informationer fra Danmark, for alfonserne her er helt påvirkede af en sådan anmeldelse. Når og hvis politiet gør noget i form af at rejse tiltale, har politiet intet bevis – herunder ingen vidner. Anmelderen er jo rejst hjem.

For at citere Dorit Otzen, leder af værestedet Reden, så er »de udenlandske prostituerede retsløse, og derfor er der i høj grad brug for at beskytte dem«. Det danske samfund bør føle et ansvar for disse kvinder, da det jo er danske mænd der »køber« dem. Behovet for beskyttelse understreges, hvis man følger i fodsporene på nogle af de hjemvendte piger.

Kvinderne har forladt deres familie og landsby ud fra en forventning om, at de enten har udsigt til et – i sammenligning med hjemlandets lønniveau – velbetalt arbejde som stuepige på et hotel, rengøringsarbej-

de eller eventuelt ægteskab. Disse forventninger har givet kvinderne en tro på, at de kan sætte sig i gæld til bagmændene med forvisning om, at gælden bliver tilbagebetalt, når de begynder at tjene penge på vest-europæisk niveau.

Hjemsendelse på baggrund af en anmeldelse vil formentlig i de fleste tilfælde blive fulgt op af overordentlig ubehagelige sanktioner over for kvinden og hendes familie af bagmændene i hjemlandet. Samtidig skal gælden til bagmanden tilbagebetales, hvilket kan give uoverskuelige problemer.

Målet må derfor være at give kvinderne en reel mulighed for at se en anden fremtid for sig – først da vil de turde gå til politiet med konkrete anmeldelser.

Det forudsætter, at kvinderne får en mulighed for en opholdstilladelse af så lang varighed, at de selv kan beslutte, hvornår de vil vende tilbage. Det er forslagsstillernes opfattelse, at meget mindre end 5 års opholdstilladelse kombineret med arbejdstilladelse, efter at politiet har besluttet at rejse sagen, ikke vil være attraktivt.

Der skal være god tid efter en retssag såvel her i landet som i hjemlandet, før kvinden kan vende tilbage i ro og med værdighed. På det tidspunkt skal bagmændene have fået deres straf og sagen være dysset ned. Kvinden kan herefter i kraft af sin arbejdstilladelse opnå mulighed for at tjene tilstrækkeligt til, at den gæld, hun måtte have skaffet sig forud for udrejsen, er væk.

Ad 4

Forudsætningen for, at en kvinde kan opretholde livet i den periode, hvor hun har midlertidig opholdstilladelse, er naturligvis, at hun i samme periode får arbejdstilladelse.

Ad 5

Handel med kvinder over grænserne udføres i nogle situationer af mennesker, der er involveret i organiseret kriminalitet. Eksempelvis har en sag fra Varde vist, at mennesker, der var involveret i narkokriminalitet, også måtte erkende rufferi af lettiske kvinder.

Grunden til, at politiet erfarede dette under efterforskningen, var, at der i forbindelse med efterforskningen af narkokriminaliteten blev anvendt telefonaflytning. Havde politiet blot efterforsket rufferiet, ville de ikke have haft samme nemme mulighed for at afsløre det.

For forslagsstillerne er det afgørende, at der i denne type kriminalitet kan være tale om betydelig grovhed, hvor kvinderne udsættes for fysisk eller psykisk tvang i forbindelse med udøvelsen af prostitutionen. Men